

Sưu tầm
Quân phục Không Quân VNCH

Cái Áo Jacket Không Quân

Nguyễn Việt Tân

Không Quân chẳng mấy ai không biết cái áo này, dù là lính trên trời hay dưới đất, cái áo màu xanh xám mà phía trong màu vàng cam, để khi lỡ rớt máy bay, phè ra cho trên trời dễ dòm thấy mà xuống vớt mình về.

Đã là dân phi hành thì từ quan đến lính đều được lãnh Jacket, nhưng thú thực mấy ai được mặc, lý do rất đơn giản là đem ra chợ trời bán được giá hơn cả tháng lương! Mà tiền lính thì tính liền. Tôi nhớ thời giá hồi 1970, nếu áp phe với đám Quân Trang, lãnh được small size thì bán được hơn 40 ngàn đồng (bằng lương của 1

Đại úy Bộ Binh). Sẽ có người hỏi bán đi rồi mặc cái gì, khi mà mùa đông miền Trung mưa phùn, gió lạnh cắt da (?) Dân trực thăng lại còn khổ hơn vì hai cánh cửa luôn mở toác ra, gió luôn từ ống quần, mon man mấy cộng lông chân nơi ống quyển, len lỏi qua ngã tư Phú Nhuận, gió lạnh luôn lên tới ốt!

Xin thưa là phải mua ngay một cái Field jacket của bộ binh Mỹ mà mặc, giá có vài ngàn nhưng rất ấm.

Cái Field Jacket này còn rất tiện là vắt đầu cũng không sợ mất, nếu dơ không cần bỏ tiệm dry clean, chớ cái áo ấm của KQ đâu có bỏ vô thau mà giặt tầm bậy tầm bạ được, nó sùi len nơi tay áo hết, hư luôn độ bóng trong ngoài. Còn một điều nữa là anh nào đi Gunship, bất kể là Hoa Tiêu hay Cơ phi, Xạ Thủ, khi tàn lửa rocket nó văng ra thì cháy lóm đốm như rắc hạt tiêu hết trơn hết trọi, coi không còn ra

cái giống gì.

Không biết theo cấp số quân trang thì bao lâu mới được lãnh một cái, nhưng tôi vô lính 6 năm, chưa bao giờ nghe nói được đi đổi cái jacket cả, nhưng mỗi lần bị bắn rớt, thằng nào cũng khai mất áo jacket, kiếng và flare gun.

Không phải cứ rót máy bay là khai đại khái mà xong đâu, phải làm đơn, qua bao nhiêu chữ ký rồi mới lên tới Sư Đoàn Bộ, nhiều khê lắ lắ. Có điều mấy ông lớn cũng tội nghiệp mấy thằng con các ké, thoát chết trong gang tấc, thôi thì cũng xính xái cho nó lãnh, dù biết cái áo mặc trên người làm sao tuột ra được, chạy tuột quần thì còn có lý, nhưng quần nó dính liền áo khó tuột lắm.

Nói đến chữ Sư Đoàn Bộ, tôi mới nhớ đến cái danh xưng kỳ cục này. Tất cả các Sư Đoàn của QLVNCH đều có Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn nghe oai bô cha, trong khi KQ chỉ có BTL/KQ, còn 6 SĐ thì chỉ có Tư Lệnh Bộ, nghe nó yêu yếu làm sao. Nhất là ông Sếp của một SĐ thì không gọi là ông Tư Lệnh, mà gọi là... Sư Đoàn Trưởng.

Ờ tôi quên, nếu rót xuống biển hay sông ngòi, còn được quyền báo mất đôi giày MAP (tiền không đó ngen) vì khi xuống nước rồi, phải móc dao ra rạch cho đứt giây giày mới bơi được.

Không Quân bán áo đi thì ai sẽ có tiền mà mua để mặc(?) Thưa rằng mấy ông Cảnh Sát. Lương mấy ông chắc chắn là thua dân Phi hành, nhưng tiền ở đâu ra nhiều để mua thì bất biết. Ở Đà Nẵng thấy mấy thầy Cảnh Sát mặc áo này nhiều gấp đôi Pilot!

Sau 75, tôi không còn jacket chỉ còn có một cái túi Helmet đã bạc màu, thế mà hôm đang đi buôn đũa hàn

điện C47, leng teng ngang Bắc Cần thơ, có một anh xe ôm chạy theo, hỏi ông ở Phi Đoàn nào, quay lại thì ra cựu Thiếu úy Thái (không nhớ khóa mấy TT/ĐN, sau này về [PD-253](#)). Hai anh em tâm sự vụn một đêm ở bến xe Cần Thơ hết hai xị đế và mấy con khô mực, mừng vì nhận ra nhau qua cái túi xách tay.

Năm 1991, tôi có gởi về VN tặng thằng Toàn-Xóm Mới một cái áo Medium size, nó cảm ơn rồi rít, nói ít khi dám mặc, thường treo trong tủ, lâu lâu mở ra dòm, chỉ khi nào đến Tết, đi họp bạn [PD-253 Sói Thần](#) mới mặc cho chúng bạn thêm chơi.

Hỏi nó phe ta còn ở Sài Gòn đông không (?) Nó nói gộp cả [2 PD-233 và 253](#) lại cũng chưa đầy hai chục, còn ông Đại úy Đặng Nhiếp, ông Trung úy Hùng, và

ba ông Thiếu úy cũng chưa đầy hai chục, còn ông Đại úy Đặng Nhiếp, ông Trung úy Hùng, và ba ông Thiếu úy với chừng chục ông Cơ Phi, Xạ Thủ, mà ông nào coi cũng hom hèm lắ, ồm nhách hà. Trong đám nó kể tên ra, tôi có chơi thân với mấy người, bởi vậy hôm thấy Air Wings quảng cáo bán áo quần KQ, tôi đặt mua 3 cái Jacket Small, với 1 cái Medium, dự định chừng nào về thăm nhà sẽ mang về làm quà cho bạn xưa. Chỉ có 4 cái áo, mà nó bỏ vô một thùng bự tổ chẳng, mở ra thì thấy bột xốp chèn cứng làm như đồ dễ vỡ lắm vậy.

Nhìn thấy cái áo trong bọc nylon y như ngày xưa, tôi cảm động, nâng niu lấy ra từng cái, cũng màu xanh này, vải mịn sờ tay thấy êm mát, phía trong màu vàng cam chói lọi, ở đầu cái phọc-ma-tuya nơi nắp túi áo vai còn có miếng vải đỏ đề là "Remove before flying". Tôi lật miếng túi ra coi, vẫn y như cũ với miếng vải trắng vuông bằng ba ngón tay có hàng chữ số màu đen. Không hiểu sao tôi lại tò mò mở luôn cái túi bên kia, thì bỗng sững sờ khi thấy miếng giấy nhỏ chút hứ "Made In China". Tổ cha nó, mình mua đồ KQ Mỹ mà sao nó lại bán cho mình đồ China.

Tôi tức khí gọi cho Air Wings. Có thằng cha xưng là Sergant Thomas trả lời rằng:

– Sir ơi! Hiện nay quân trang của tất cả các binh chủng không còn may ở Mỹ nữa mà ở tất cả những nước trên thế giới như Singapore, Thailand, Korea... mà nhiều nhất là ở China... nhưng vật liệu, vải vóc và mẫu mã thì phải làm y như tiêu chuẩn của Mỹ đề ra.

Cúp điện thoại rồi mà tôi cũng còn âm ức. Bỗng dung tôi sức nghĩ ra, nếu đồ Trung Cộng thì thế nào nó cũng đem qua VN bán ê hề. Y như rằng! Thằng Toàn trả lời email:

– Hơn ba mươi năm nay không thấy ai mặc cái Jacket KQ, mỗi lần nhìn thấy tao mặc khối thằng thèm thường, vậy mà cách đây hơn một năm, nó bán đầy chợ, giá chừng hơn 10 đô-la! Khởi đầu người ta cũng đua nhau diện, bây giờ chỉ còn mấy ông xe ôm hay mặc mà thôi mà ời.

Tiền sư cha nó, vậy là tôi bị hớ. Mình mua ở đây cả tiền shipping gần 80usd một cái, mà ở SG lại chỉ bán có 10 đồng.

Thôi thế này thì đành mang cả cái thùng đựng áo mà xếp lên attic nóc nhà, biết đâu vài trăm năm nữa, con cháu mình khám phá ra, mang đi bán theo giá đồ cổ lại kiếm được khối tiền chứ chả chơi.

Nguyễn Việt Tân

Trích từ Gia Đình KQVNCH

<http://www.quehuongngaymai.com/forums/showthread.php?218543>

Nguồn: Internet E-mail by Trương Văn Quang chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, August 10, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*